Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

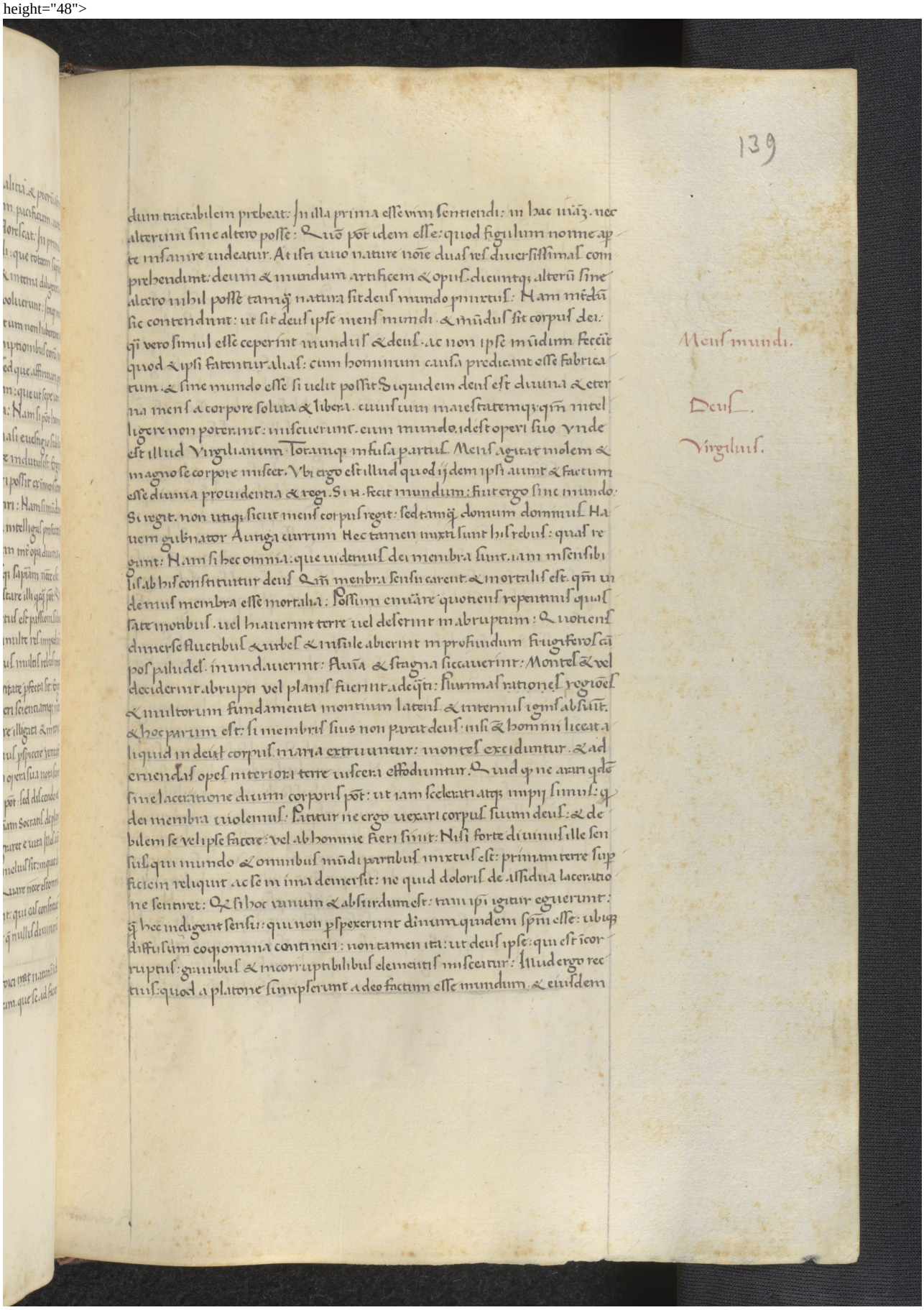

139

dum tractabilem prebeat: Ju illa prima esse mm sentiendi: in hac mãz. nec alterum sine altero posse: Quõ põt idem esse: quod figulum nomine ap te misauire uideatur. At isti uno nature nõie duas uel diuersissimas com prehendunt: deum & mundum artificem & opus: dicuntq; alterũ sine altero nihil posse tamq̃ natura sit deus mundo prmixtus: Nam mẽdã sic contendunt: ut sit deus ipse mens mundi. & mũdus sit corpus dei: q̃ uero simul esse ceperint mundus & deus. ac non ipse mũdum fecẽt quod & ipsi fatentur aliaq: cum hominum causa prediant esse fabrica tum. & sine mundo esse si uelit possit. Siquidem deus est diuina & eter na mens a corpore soluta & libera. cuius cum maiestatem q; qm̃ intel ligere non poterunt: miscuerunt. eum mundo. idest operi suo. Vnde est illud Virgilianum Totaq; infusa partis. Mens agitat molem & magno se corpore miscet. Vbi ergo est illud quod ijdem ipsi aiunt & factum esse diuina prouidentia & regi. Si u. fecit mundum: fuit ergo sine mundo. Si regit. non utiq; sicut mens corpus regit: sed tamq̃ dominum dominus. Ha uem gubernator Aurigi currum. Hec tamen mixta sunt his rebus: quas re gunt: Nam si hec omnia: que uidemus dei membra sunt. iam insensibi lis ab his constituitur deus. Qm̃ membra sensu carent. & mortalis est. qm̃ ui demus membra esse mortalia: Possum enũare quotiens repentinus quas sate morbus. uel hauerunt terre uel deserunt mabruptum: Quotiens diuerse fluctibus & turbel & insule abierint in profundum. frugiferos cã pos paludes. inundauerunt: fluuia & stagna siccauerint: Montes & uel deciderint abrupti uel plani facti sint. adeq̃: flumina nationes regiõesq; & multorum fundamenta montium latens. & interdum igns absumit. & hoc parum est: si membris suis non parcit deus: nisi & hominũ liceat a liquid in deus corpus mala extruuntur: montes excidantur. & ad emendas opes interiora terre uisceri effodiuntur. Quid q̃ ne aram qdẽ sine lacerationem diuum corporis põt: ut iam sceleratis atq; impijs simus: q̃ dei membra uiolemus: Futurus ne ergo uexari corpus suum deus: & de bilem se uel ipse facere: uel ab homine fieri sinit: Nisi forte diuinus ille sen sus qui mundo & omnibus mũdi partibus immixtus est: primum terre sup ficiem reliquit. ac se in ima demersit: ne quid doloris de assidua lacerato ne sentiret: Qd si hoc uanum & absurdum est: tam ipi igitur egerunt: q̃ hec indigent sensu: qui non pspexerunt diuinum quidem spm esse: ubiq; diffusum cogq; omnia contineri: non tamen ita: ut deus ipse: qui est incor ruptus: grauibus & incorruptibilibus elementis misceatur: Illud ergo rec tius: quod a platone sumpserunt a deo factum esse mundum. & eiusdem

Mens mundi.

Deus.

Virgilius.